

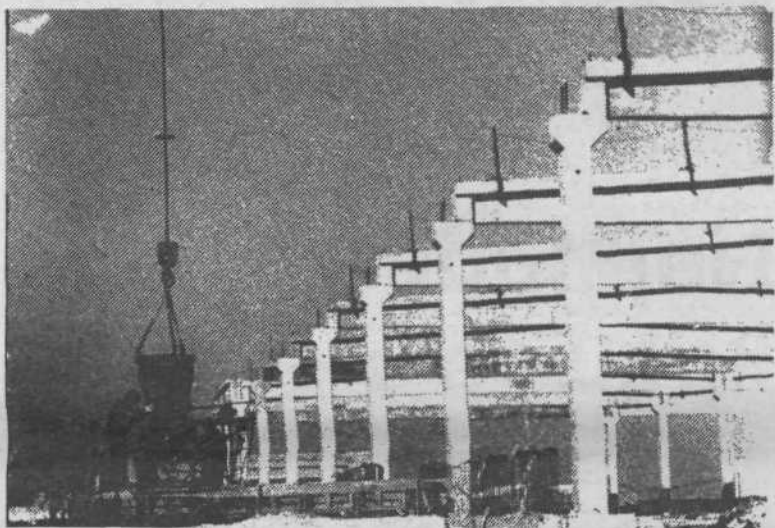
Večja storilnost in kvaliteta

Tovarna koles in opreme Rog dela uspešno že 29 let v prostorih nekdanje usnjarne na Trubarjevi ulici. Prostori so majhni in stari in je danes za tovarno koles že kar smešno, in še kako neprimerno, da so proizvodni prostori v nadstropjih. Zadostovali bi le za okrog 50.000 koles letno. Kljub temu pa v Rogu izdelajo okrog 180.000 koles, ravno toliko kovinskih ogrodij ter opreme za taborjenje, skupno torej 400.000 enot. Vendar je tudi to premalo, predvsem za področje izvoza, saj bi lahko prodali veliko več, kot izdelajo, predvsem v zahodno Evropo. To dokazuje, da je proizvodnja koles še vedno perspektivna in raziskave tujega tržišča kažejo, da kolo dobiva ponovno velik pomen kot prevozno sredstvo in kot sredstvo za rekreacijo.

Zaradi težkih pogojev dela so se v Rogu odločili za gradnjo nove tovarne. Zgrajena je

v industrijski coni v Mostah, investicija pa znaša 20 milijard starih dinarjev. Objekt je že pod streho in računajo, da bo poskusna proizvodnja stekla sredi prihodnjega leta.

29. novembra 1979 – ob 30. obletnici tovarne – bodo redno obratovali v novih proizvodnih prostorih. Tja bodo preselili polovico proizvodnje iz sedanje tovarne, v izpraznjenih, starih prostorih pa bodo modernizirali obstoječo proizvodnjo galvane in galvanske opreme. Novi stroji bodo v glavnem domače proizvodnje, nekaj pa jih bomo morali tudi uvoziti. Računajo, da se bo proizvodnja povečala na 600.000 enot, svoje izdelke pa nameravajo izvažati tudi v dežele v razvoju (Nigerija, Irak, Angola). Osnovni namen nove investicije je izboljšanje pogojev dela, racionalizacija proizvodnje ter večje možnosti prihranka. Število delavcev se od sedanjih 1073 ne bo bistveno povečalo.

Čas praznikov ni vedno vesel

V tokratnem zapisu s postaje milice Center ne bomo spoznali novega znanca niti novih zanimivosti o delu mož v modrih uniformah. Zapisali bomo nekaj misli o splošnih vidikih in pomanjkljivostih družbene samozaščite v naših blokih, stanovanjih, na ulicah in drugod. Te misli nam bodo lahko v prihodnjih dneh še kako koristne. Predvsem zato, ker se premalokrat spomnimo, da vesele trenutke naše brezskrbnosti in praznovanja s pridom izkoriščajo razni ljubitelji tuje lastnine in drugi storilci kaznivih dejanj.

Ni naš namen kaliti veselja v najdaljši in najlepši noči, z besedami naših miličnikov bi radi prispevali k še večjemu veselju, ki smo si ga tudi zaslužili.

Zato ni napak, če še enkrat opozorimo na parkirane ose-

bne avtomobile, ki so nič drugega kot bogato založene izložbe, pogostokrat pa prevzamejo tudi nalogo trezorja. Ni nas malo, ki hranimo v avtomobilih pomembne dokumente in tudi denar. In ravno v avtomobilih, ki so v temačnih ulicah najmanj varni.

Pravzaprav bi morali začeti že s tem, kar se te dni dogaja na ulicah, v avtobusih mestnega prometa in v trgovinah. Kamorkoli se obrnete, je gneča, da je kaj, pozornost pa nič kaj pretirana. V prerivanju bo pobral denarnico še tako »nespreten« žeparski začetnik, zlasti, če je ta na kupu nakupljenega blaga ali če jo »le za nekaj trenutkov« pustimo na prodajnem pultu...

In kaj naj zapišemo o gneči v gostinskih lokalih in o tistih, ki že sedaj po malem praznujejo? Težko bi našli kaj

novega, saj vinjenost še bolj pripomore k manjši pozornosti.

A ne bodimo tako črnogledi! Varnostne razmere so namreč izredno ugodne in delavci javne varnosti ter miličniki z neskritim zadovoljstvom govore o uspešnosti svojega dela in k vse večji samozaščitni osveščenosti naših ljudi. Najraje navajajo podatke o kaznivih dejanjih, ki so jih zabeležili v naši občini ob dnevu republike. Skorajda jih ni bilo! Pa ne zato, ker bi tatovi naenkrat opustili delo in žeparji ne bi želeli priti do tujega denarja. Kratkotomalo, iz dneva v dan smo vse bolj varni v dobršni meri tudi po lastni zaslugi. In če je temu tako, zakaj bi si sami kvarili veselje bližnjih praznikov, ko že dobro vemo, kako se je treba boriti proti temu. T. Perić

Za Silvestrovo na delovnem mestu

Zadnji dan v letu, ko se večina ljudi pač zabava, le redki pomislijo, da marsikdo preživi tisto noč, ko se poslavlja staro leto, na delovnem mestu. Obiskali smo nekatere in jih povprašali o njihovem delu.

Dušan Zagorc že dve leti dela v televizijski hiši pri predvajanju televizijskega programa, čeprav le-ta traja pozno v noč. To zanj še ni tako hudo, ker si še ni ustvaril svoje družine. Pozimi dela tudi pri smučarskem klubu Snežinka kot smučarski vaditelj, precej časa pa posveča tudi študiju ob delu. V prihodnjem letu bi rad dobil stanovanje.

Drago Jankovič dela na železniški postaji v Ljubljani. Težko gva našla trenutek za pogovor, kajti v njegovo pisarno nenehno prihajajo

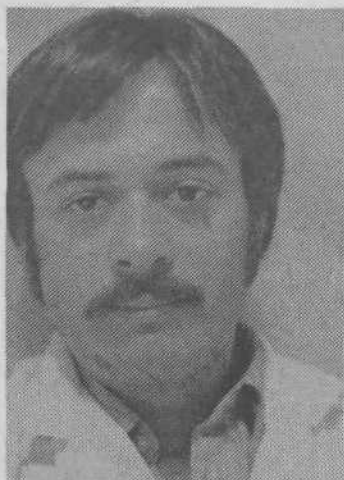
ljudje z različnimi vprašanji, tudi takimi, ki ne sodijo tja. Človek pa mora biti prijazen z ljudmi, tudi ob kopici odgovornega dela. Takrat, ko sva se pogovarjala, še ni vedel, ali bo delal na silvestrovske noč. Seveda bi bil najraje doma z ženo, sinovoma Zoranom in Deanom ter dveletno hčerko Janjo. Rad pa bi tudi obiskal bakico, ki živi daleč v Kragujevcu.

Peter Konrad bo delal prav na Silvestrovo kot dežurni dispečar v Elektro TOZD Ljubljana mesto. Če bo kje na srednjem ali visoko napetostnem omrežju prišlo do izpada, bo treba v najkrajšem času odpraviti napako. Največ skrbi in problemov predstavljajo termoakumulacijske peči, ker se mnoge vključijo istoča-

sno, ko dobijo impulz za nižjo tarifo.

Dr. Igor Muzlovič, zdravnik: »V našem poklicu ne utegnemo razmišljati o praznikih, kadar je treba delati.

Prijeten občutek pa imamo, ko se nam kdo, ki mu pomagamo, prav iskreno zahvali.«

Rudi Žagar: »Tudi delo dežurnega miličnika ne pozna praznikov. Kolikokrat sta me hčerki vabili kam, pa

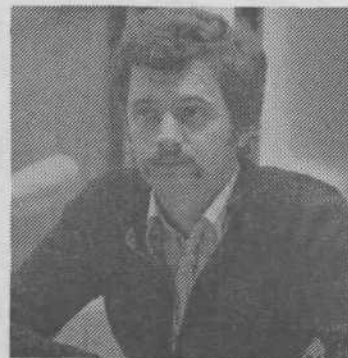
sem se vedno moral izgovoriti na delo. Upam, da bo prihodnje leto bolje, saj se bliža čas upokojitve.«

Miha Zorc iz hotela Turist: »Gostinski delavci se pred novim letom temeljito pripravljamo na praznične dni, saj bi radi čimbolje postregli gostom in jim pripravili praznično vzdušje silvestrovske noči. Kuharski poklic si mnogi predstavljajo drugače, kot je v resnici. Kuhanje je umetnost, ki zahteva znanje, veselje in še marsikaj. Gostje radi pozabljajo,

da je veliko jedi in še več različnih okusov.«

Ljubo Milošević, je elektro tehnik na ljubljanskem radiu, ki skrbi za nemoten potek programa. Delo je na-

porno, predvsem zaradi urnika. Tu so še težave s prehrano, prevozom. Nenehno mora biti pripravljen na nepredvidene težave. Med prostim časom rad igra tenis.

Ljuba Garbajs
Foto: Marjan Garbajs